

Rondje Frankrijk

Ik verzink in mijn bodemloze gedachtegang.
Ziende blind staar ik mijmerend in het niets.
Dan doemen de eerste beelden op.

De uitgestrektheid van het vlakke land,
de golvende korenvelden,
deinend op het ritme van een onhoorbare melodie.

Duistere hellingen,
dichte, donkere opeengepakte dennen,
opwellende droefgeestigheid.

Rijzende, hemelnaderende hooggebergtes,
slingerende bergpassen, sneeuwbestoven toppen,
aardpiramides, gezandstraalde monumenten.

Lavendelvelden, als purperen
lappendekens de aarde bedekkend,
troebel in de trillende gearomatiseerde lucht.

Honderden meters diepe kloven,
willekeurig doorkliefde landschappen,
onstuimig waaiende winden.

Zeeën, die de kust al eeuwenlang belagen,
omzoomd door kiezelstroken
alsmede door zilte zandvlaktes.

Eilanden en schiereilanden,
grillige granietrotsen, diepe inhammen,
wegebbende, slik spuwende vloed.

Betoverend ondergaande zon,
rood opgløeiende krijtrotsen,
sprookjesachtige schouwspelen.

De imaginaire beelden van La Douce France
worden plots waziger en waziger en
eindigen in de verdamping van mijn dagdroom.

Resi Faessen
November 2007

De schilder en het kasteel

Sprankeljong lentegroen gras
overstemt de brokken steen,
verhalen over brand en oorlog

Verwijdend zwijgen zeven eeuwen
en de kunstenaar besluit
tot eerherstel

Op het canvas vangt hij
de burcht in volle glorie,
in Goudeneeuws groen en bruin

voortaan beschermd
door een zware, brede lijst
voortaan onvergankelijk

spel van het scheppen

Karin Vossen
18 november 2007

Natuurlandschappen in elfjes

spin
dikke drup
valt in web
ze kiest snel
hazenpad

Pieterpad
landschap gemarkeerd
stappen volgen pad
tussen coulissen de verrassing
Nederland

bulldozers
vegen schoon
Peel keert terug
eeuwen oude vennen opgegraven
natuur

zwijntjes
belanden vandaag
op mijn wandelpad
met huivering zoek ik
moeder

reuzen
geven schaduw
wuiven mij toe
even dan... even... dan...
verder...

doorkijkje
naar beneden
het groene dal
aan de overkant ligt
buitenland

Annie Kessels
23 mei 2007

Toscane

Haarspeldbochten over geplooiden heuveltoppen
huizen geven hun gezicht niet prijs
aan de speurende satelliet
onze ogen kijken naar rotsstenen gevels
we voelen ons omarmd
door de warmte van de muren

In de oplopende weide
omsloten door de heldere lucht
drinken we een glas wijn
kersen vallen rottend van de boom
katten luieren in de krimpde schaduw

In de omgeving is drie slagen lang
het sonore geluid van de kerkklok te horen
wachtend op het volgende uur
in de verte kruipt de zon
achter de volgende heuveltop

In de roerloze nachtlucht
buig ik uit het raam
en zie dakpannen glinsteren
naar de maan

Anja Masee
November 2007

Het geboortekaartje

Zomaar op de mat
kaart in envelop
met zorg gekozen

vreugde en dankbaarheid
welkom nieuw leven

beertjes op papier
brengen nieuws naar buiten
gezin is geboren

Annie Kessels
Maart 2007

St. Martin in the Fields

Geleidelijk neemt het orkest plaats
op hun stoelen
allen op één na
Een kakafonie van klanken
daarna luisterstil

De strijkstok van de jonge violist
danst over de snaren
Met zijn ogen
vuurt hij het orkest aan
Beethoven stuwt, Beethoven vlamt
en door zijn bezielende kracht
komt iedereen in beweging

In dit moment verlies ik me
ruisloos in de meeslepende muziek
Niets is er te horen
alleen maar te luisteren
totdat het slotakkoord gevallen is

Dan valt de zaal
even in stilte weg

Anja Masee
mei 2007

Lila en roze zonsondergangen
schapenwolkjes in de morgen
nevelsluiers in de herfst
regenbogen in regenluchten

bliksemstralen in duister zwerk
madeliefjes in het groene gras
rollende grijze golven op het witte strand
een veld vol margrietten en klaprozen

een grote oranje sinaasappelmaan
een schitterende avondster
donderslagen in de verte
hanengekraai en koekoeksgeroep

stralende kinderogen
meeslepende muziek
rode appels op een schaal
meanderende rivieren
tussen boorden vol speenkruid

De maker van dit alles moet wel
een kunstenaar zijn

An Cuijpers-Rutjens
April 2007

De tijd

De tijd stapt met reuzenschreden
vanuit het verleden naar het heden
Vanuit hier zal hij ook weer verder gaan
nog nooit is de tijd stil blijven staan

Wij moeten mee al gaat het ons te vlug
en we willen samen wel naar vroeger terug
De mens kan heel veel, maar dat kan hij niet:
het heden kan niet meer terug in 't verschiet
De golven rollen voort in oneindigheid
in het eendere ritme van de tijd

An Cuijpers
Sept 2007